

Rapportage waarschuwingen 2017

Leonore Braggaar
Thirsa Leendertse
Jeremy Weidum

30 juli 2018

Samenvatting

Om een beeld te krijgen van het aantal waarschuwingen dat in 2017 in het kader van de Fraudewet en Participatiewet is gegeven, is naar alle gemeenten in Nederland een enquête gestuurd.

Om een schatting te kunnen maken van het aantal waarschuwingen dat in Nederland is gegeven, is voor de gemeenten die niet hebben gerespondeerd het aantal waarschuwingen geschat op basis van de antwoorden van gemeenten die wel hebben gerespondeerd. Hieruit blijkt dat er in 2017 ongeveer 12,4 duizend waarschuwingen zijn gegeven: naar schatting 10 duizend vanwege het schenden van de inlichtingenplicht, ongeveer 500 vanwege het niet voldoen aan arbeidsverplichting en ongeveer 1.700 vanwege een overige reden. Voor het aantal waarschuwingen vanwege het niet voldoen aan de eis tegenprestatie is geen nauwkeurige schatting te maken. Wel kan gezegd worden dat het er waarschijnlijk hoogstens 50 zijn.

CBS Den Haag
Henri Faasdreef 312
2492 JP Den Haag
Postbus 24500
2490 HA Den Haag
+31 70 337 38 00
www.cbs.nl

projectnummer 303872-4
SES-SOZ
30 juli 2018

kennisgeving De in dit rapport weergegeven opvattingen zijn die van de auteur(s) en komen niet noodzakelijk overeen met het beleid van het Centraal Bureau voor de Statistiek.

Inhoudsopgave

1. Inleiding	4
1.1 Aanleiding onderzoek	4
1.2 Doel van het onderzoek	4
1.3 Opzet van het rapport	4
2. Onderzoeksmethode	5
2.1 Extra uitvraag	5
2.2 Schatting aantal waarschuwingen	5
3. Respons	8
3.1 Representativiteit van de respons	8
4. Uitkomsten	10
4.1 Aantal waarschuwingen 2017	10
4.2 Aantal waarschuwingen 2016	11
5. Conclusie	12
Bijlage 1. Vragenlijst waarschuwingen	13

1. Inleiding

1.1 Aanleiding onderzoek

Het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) wil graag inzicht in het aantal waarschuwingen dat door gemeenten wordt gegeven in het kader van de Wet aanscherping handhaving en sanctiebeleid SZW-wetgeving (Fraudewet) en de Participatiewet.

Per 1 januari 2016 is de aangepaste Fraudewet van kracht. In deze nieuwe Fraudewet is de maximale boete afhankelijk van het al dan niet opzettelijk overtreden van de 'inlichtingenplicht'. Verder is met het wetsvoorstel de mogelijkheid uitgebreid om een waarschuwing te geven in plaats van een boete¹. Volgens de nieuwe Fraudewet kan een waarschuwing worden gegeven bij verminderde verwijtbaarheid en bij een zeer klein of geen benadelingsbedrag (nulfraude). De waarschuwing kan slechts eenmaal worden gegeven in een periode van twee jaar. Als er in een periode van twee jaar voorafgaand aan de schending van de inlichtingenplicht al een boete of waarschuwing is opgelegd, kan er niet meer worden volstaan met het geven van een waarschuwing. In dat geval moet meteen een bestuurlijke boete worden opgelegd.

Waarschuwingen kunnen ook gegeven worden bij het niet voldoen aan de tegenprestatie of arbeidsverplichting (Participatiewet). In deze situaties kan een waarschuwing voorafgaan aan een maatregel waarbij de bijstand wordt verlaagd.

Momenteel wordt het aantal gegeven waarschuwingen niet uitgevraagd in de Bijstandsdebiteuren en –fraudestatistiek (BDFS) of de Bijstandsuitkeringenstatistiek (BUS). Daarom heeft het CBS in 2017 een extra uitvraag uitgezet bij gemeenten om inzicht te verkrijgen in het aantal waarschuwingen dat in 2016 is afgegeven. Dit onderzoek is herhaald voor het verslagjaar 2017 en dit nieuwe onderzoek wordt beschreven in onderhavig rapport.

1.2 Doel van het onderzoek

Het doel van dit onderzoek is vast te stellen hoeveel waarschuwingen de gemeenten hebben gegeven in 2017. Daarbij is de volgende uitsplitsing gemaakt naar de aard van de waarschuwing:

- schending van de inlichtingenplicht,
- niet voldoen aan eis tegenprestatie,
- niet voldoen aan de arbeidsverplichting,
- overige/aard onbekend.

1.3 Opzet van het rapport

In het volgende hoofdstuk wordt de onderzoeksmethode besproken. Dit is uitgesplitst in een onderdeel over de extra uitvraag en een deel over de schatting van het aantal waarschuwing. Daarna worden de uitkomsten besproken voor de respons (hoofdstuk 3) en de schatting van het aantal waarschuwingen (hoofdstuk 4). In hoofdstuk 5 worden de conclusies gegeven.

¹ Bron: www.hnu.nl, Minder schuld is minder boete in nieuwe fraudewet.

2. Onderzoeksmethode

Dit onderzoek valt uiteen in twee delen. Om een beeld te krijgen van de waarschuwingen die in 2017 zijn gegeven, is een extra uitvraag in de vorm van een korte vragenlijst aan alle gemeenten gestuurd. Daarna is aan de hand van de antwoorden uit de vragenlijst het totaal aantal waarschuwingen en verschillende soorten bepaald. Voor de gemeenten die niet hebben gerespondeerd op de extra uitvraag is het aantal waarschuwingen geschat op basis van de antwoorden van gemeenten die wel hebben gerespondeerd.

2.1 Extra uitvraag

Het onderzoek is uitgevoerd middels een vragenlijst die naar alle gemeenten in Nederland is verstuurd. Deze vragenlijst is te vinden in bijlage 1. De gemeenten zijn benaderd via de berichtgevers van de BDFS. Een berichtgever is een gemeente of een dienst die door een aantal gemeenten is opgezet, en die de gegevens voor de BDFS aanlevert aan het CBS. Een berichtgever kan gegevens verstrekken over verschillende gemeenten, maar het omgekeerde komt ook voor: verschillende berichtgevers kunnen over één gemeente rapporteren.

In de vragenlijst is een automatische controle ingebouwd, waarbij wordt nagegaan of de ingevulde aantallen onder de verschillende soorten waarschuwingen (schending inlichtingenplicht, niet voldoen aan de eis tegenprestatie, niet voldoen aan de arbeidsverplichting en/of overig/aard onbekend) exact overeenkomen met het opgegeven totale aantal waarschuwingen. Wanneer deze optelling niet klopt, verschijnt een melding in beeld om de respondent hierop te wijzen. Daarnaast werd aan gemeenten gevraagd om de vakjes leeg te laten als het gevraagde aantal onbekend was, en een 'o' (nul) in te vullen als het gevraagde niet is voorgekomen. Op deze manier kon onderscheid worden gemaakt tussen het niet registreren en het niet opleggen van waarschuwingen.

De vragenlijst is in april 2018 verstuurd naar alle berichtgevers met het verzoek om deze binnen drie weken terug te sturen. Na het verstrijken van de deadline is in mei een rappelmail verstuurd naar de berichtgevers die nog niet hadden gerespondeerd, met het verzoek de gegevens alsnog binnen drie weken terug te sturen. In dezelfde periode is eveneens telefonisch contact opgenomen met een aantal van deze berichtgevers, om zo de respons te verhogen.

2.2 Schatting aantal waarschuwingen

2.2.1 Multiple imputation

Voor de verwerking van de gegevens over 2017 is gebruik gemaakt van een imputatiemethode. Bij deze statistische methode wordt bij elk missend record een gelijkend record van een responderende gemeente (donor-gemeente) gezocht. Vervolgens worden de door de responderende gemeente ingevulde waarden geïmputeerd bij het missende record. Deze procedure leidt tot een volledig gevulde dataset. Om een zo betrouwbaar mogelijke schatting te krijgen, wordt de imputatieprocedure n keer herhaald. De daarop volgende analyse om het totaal aantal gegeven waarschuwingen in Nederland te bepalen, wordt voor alle n volledig gevulde datasets uitgevoerd.

De eerste stap van het analyseproces is het controleren en corrigeren van de enquêtedata. Daarbij gelden op basis van logische gronden een aantal regels. Zo moet bijvoorbeeld het totaal aantal waarschuwingen een optelling zijn van het aantal waarschuwingen in verband met het schenden van de inlichtingenplicht, niet voldoen aan de eis tegenprestatie, niet voldoen aan de arbeidsverplichting en de overige waarschuwingen. Daarnaast moet gelden dat wanneer het totaal aantal gegeven waarschuwingen nul is,

de aantallen van de uitsplitsingen ook nul zijn. Gemeenten die wel gerespondeerd hebben, maar geen waarschuwingen registreren, worden in de analyse behandeld als non respons. In de hierop volgende multiple imputation analyse worden de ontbrekende waarden van de non respons gemeenten en gemeenten die hebben aangegeven geen waarschuwingen te registreren geïmputeerd.

Voor gemeenten die niet hebben gerespondeerd of geen waarschuwingen registreren, is een donor-gemeente gezocht die lijkt op de gemeente qua inwonersaantal en het aantal ingestroomde fraudevorderingen. De imputatie van de ontbrekende waarden op basis van een donor-gemeente is 50 keer uitgevoerd. In totaal heeft dit geleid tot 50 volledig gevulde datasets en de originele dataset. Bij elke imputatieronde wordt opnieuw een donor-gemeente gezocht, waardoor de geïmputeerde datasets van elkaar verschillen. Na de imputaties heeft er een correctie plaatsgevonden om ervoor te zorgen dat per record de uitsplitsingen blijven optellen tot het totaal aantal waarschuwingen. Voor elke dataset wordt een populatietotaal per doelvariabele geschat. De uiteindelijke schatting van het aantal gegeven waarschuwingen in 2017 is het gemiddelde van de 50 schattingen. Deze procedure wordt zowel voor het totaal aantal waarschuwingen als voor de uitsplitsingen doorlopen.

Deze methode is anders dan de methode die gebruikt is in het onderzoek dat in 2017 is uitgevoerd met gegevens over verslagjaar 2016. In het onderzoek dat is uitgevoerd in 2017 is voor de analyse van de resultaten gebruik gemaakt van een regressieanalyse. Daarmee bleek het niet mogelijk om een nauwkeurige schatting te maken voor waarschuwingen voor het niet voldoen aan de eis tegenprestatie en voor het niet voldoen aan de arbeidsverplichting. Deze typen waarschuwingen worden slechts incidenteel gegeven en worden niet bij alle gemeenten geregistreerd. In het huidige onderzoek, in 2018, is methodologisch advies ingewonnen voor ontwikkeling van een methode voor ophoging die beter om kan gaan met lage aantallen waarschuwingen om schattingen te kunnen maken voor alle soorten waarschuwingen.

2.2.2 Onzekerheidsmarges

Doordat een deel van het aantal waarschuwingen geschat is, hebben de uitkomsten een bepaalde onzekerheidsmarge.

Uit de spreiding in de 50 verschillende schattingen kan een foutmarge worden bepaald voor de uiteindelijke schatting van het aantal gegeven waarschuwingen. Voor de schattingen worden marges en relatieve marges berekend om uitspraken te kunnen doen over de nauwkeurigheid van de schattingen. De onzekerheidsmarges worden op de volgende manier berekend:

$$Marge = \sqrt{\left(\frac{\sum(y - \bar{y})^2}{((n - 1) * N)}\right) * \left(1 + \frac{1}{n}\right) * 1,96}$$

Waarbij:

y	=	totaal aantal waarschuwingen in geïmputeerde dataset
\bar{y}	=	gemiddelde van y
n	=	aantal imputaties
N	=	aantal gemeenten

Deze marges kunnen vervolgens gebruikt worden om een 95%-betrouwbaarheidsinterval voor de schatting te construeren. Het 95%-betrouwbaarheidsinterval wil zeggen dat in 95 van de 100 gevallen

het werkelijke aantal waarschuwingen binnen dit interval valt. Hoe breder het interval is, hoe minder nauwkeurig de schatting.

De relatieve marges worden berekend door de marges te delen door het geschatte aantal waarschuwingen.

2.2.3 Gebruikte bronnen

Bijstandsdebiteuren en -fraudestatistiek (BDFS)

Om voor de niet-responderende gemeenten het aantal waarschuwingen te schatten is het aantal ingestroomde fraudevorderingen nodig. Deze gegevens zijn afkomstig uit de Bijstandsdebiteuren en -fraudestatistiek (BDFS). De BDFS is een maandstatistiek en bevat informatie die door gemeenten wordt aangeleverd over de in Nederland openstaande schulden die ontstaan zijn vanuit de algemene en bijzondere bijstand, IOAW, IOAZ en Bbz. Maandelijks worden bestanden met gegevens over afzonderlijke vorderingen door de gemeenten aan het CBS verstrekt. In de analyse zijn alleen de vorderingen die ontstaan zijn vanuit de algemene bijstand op grond van de Participatiewet meegenomen. Dit betekent dat de vorderingen die ontstaan zijn vanuit de IOAZ, de IOAW, de Bbz en de aanvullende bijstandsuitkeringen (bijzondere bijstand) buiten beschouwing zijn gelaten.

Er is gebruik gemaakt van transactiebestanden. De term transactiebestanden wordt gebruikt voor de geanonimiseerde bestanden waarin de administratief vertraagde informatie voor twee maanden is teruggelgd. Op die manier wordt alle beschikbare, recente informatie meegenomen voor de berekening van de geschatte bedragen.

3. Respons

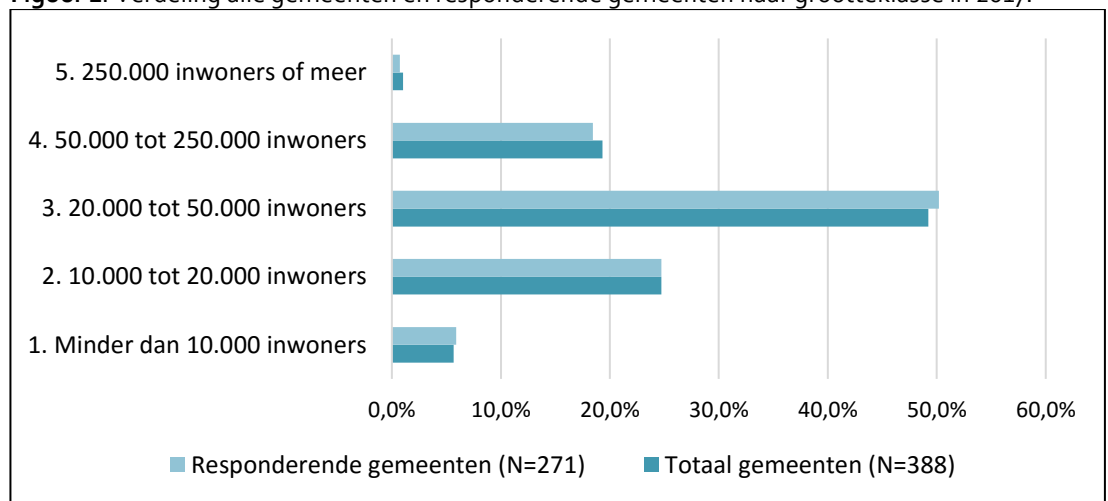
Van de in totaal 388 gemeenten hebben er 271 gerespondeerd. Dit komt overeen met een responspercentage van 70 procent. Van de 271 gemeenten die hebben gerespondeerd, hebben er 34 aangegeven geen waarschuwingen te registreren. Deze respons is als niet bruikbaar beschouwd voor het schatten van het totale aantal waarschuwingen en deze gemeenten zijn in de analyse behandeld als non respons. Dit betekent dat het aantal waarschuwingen voor 151 gemeenten is geschat op basis van de respons van 237 gemeenten.

3.1 Representativiteit van de respons

Om te bepalen of de respons representatief is voor heel Nederland, is gekeken naar de grootteklassen van de responderende gemeenten vergeleken met alle gemeenten in Nederland. De grootteklasse van een gemeente wordt bepaald op basis van het aantal inwoners. Voor het bepalen van de representativiteit zijn de gemeenten ingedeeld in vijf grootteklassen: minder dan 10.000 inwoners, 10.000 tot 20.000 inwoners, 20.000 tot 50.000 inwoners, 50.000 tot 250.000 inwoners en 250.000 inwoners of meer.

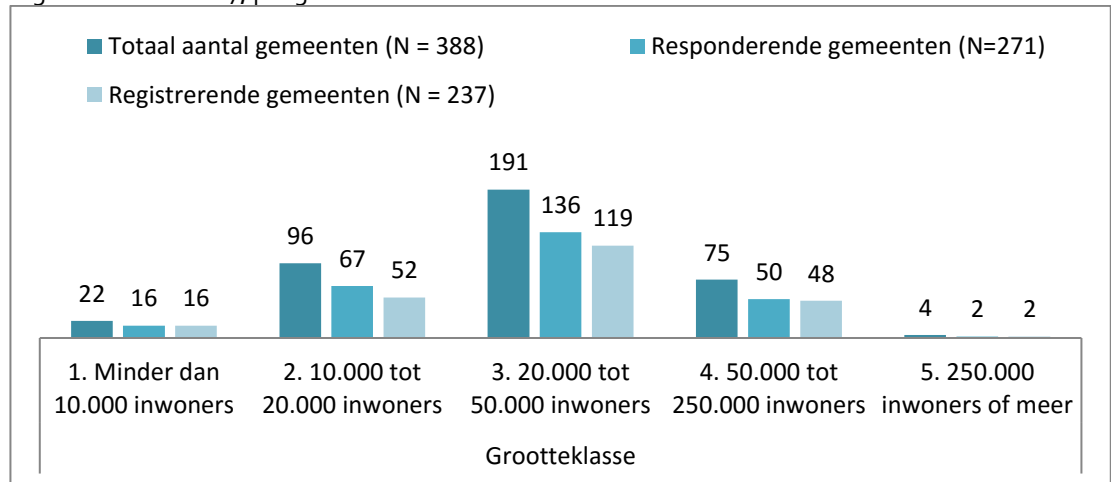
De relatieve verdeling van de responderende gemeenten over de vier grootteklassen tot 250.000 inwoners kwam nagenoeg overeen met de relatieve verdeling van alle gemeenten over deze vier klassen. Dit betekent dat voor deze vier grootteklassen de responderende gemeenten qua inwonertal representatief zijn voor alle gemeenten van Nederland. Bij de grootteklasse 250.000 inwoners of meer, de vier grote gemeenten, hebben twee van de vier gemeenten gerespondeerd.

Figuur 1. Verdeling alle gemeenten en responderende gemeenten naar grootteklasse in 2017.

De respons per grootteklasse varieerde tussen de 50 en 73 procent. Zoals eerder opgemerkt reageerden van de vier grote gemeenten (250.000 inwoners of meer) er twee. Bij de overige grootteklassen lag het responspercentage tussen de 67 en 73 procent. De hoogste respons werd waargenomen bij de gemeenten met minder dan 10 duizend inwoners. In figuur 2 is per grootteklasse het totaal aantal gemeenten weergegeven, hoeveel daarvan hebben gerespondeerd en hoeveel gemeenten daarvan waarschuwingen hebben geregistreerd in 2017.

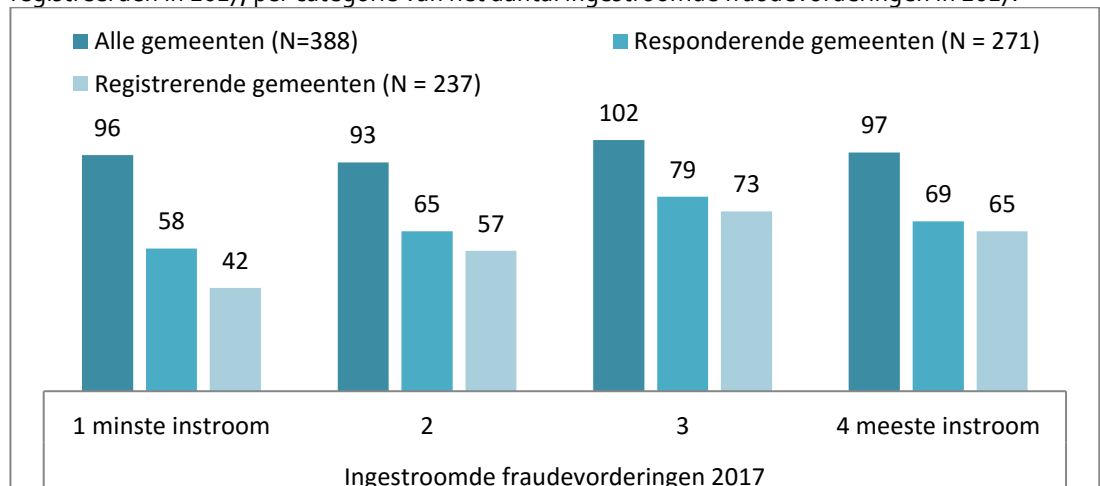
Figuur 2. Verdeling alle gemeenten, responderende gemeenten en gemeenten die waarschuwingen registreerden in 2017, per grootteklasse.

Verklarende variabele

In figuur 3 zijn de gemeenten op basis van het aantal nieuw ingestroomde fraudevorderingen in 2017 in vier in aantal ongeveer gelijke groepen ingedeeld: kwartielgroepen. De 25 procent gemeenten met het minste aantal nieuwe fraudevorderingen in 2017 zijn ingedeeld in de eerste categorie en de 25 procent gemeenten met de meeste nieuwe fraudevorderingen zijn ingedeeld in de vierde categorie. Op deze manier bevat elke categorie ongeveer een kwart van de gemeenten. In de figuur is te zien hoeveel gemeenten er per kwartielgroep in Nederland zijn, hoeveel hiervan gerespondeerd hebben en hoeveel daarvan waarschuwingen registreren. De relatieve verdeling van de responderende gemeenten over deze kwartielgroepen verschilt niet veel van de relatieve verdeling van alle gemeenten over deze groepen. De relatieve verdeling van de gerespondeerde gemeenten die waarschuwingen registreren, toont meer verschil. De eerste twee kwartielgroepen van deze registrerende gemeenten bevatten duidelijk minder gemeenten vergeleken met de laatste twee. Al eerder is opgemerkt dat 87 procent van de responderende gemeenten waarschuwingen registreert. Het aandeel loopt op van 72 procent in de eerste kwartielgroep tot 94 procent in de vierde groep.

Figuur 3. Verdeling alle gemeenten, responderende gemeenten en gemeenten die waarschuwingen registreerden in 2017, per categorie van het aantal ingestroomde fraudevorderingen in 2017.

Noot. Gemeenten zijn ingedeeld in 4 categorieën wat betreft het aantal ingestroomde fraudevorderingen in 2017. In categorie 1 zijn de gemeenten ingedeeld met de minste instroom en in categorie 4 de gemeenten met de meeste instroom.

4. Uitkomsten

4.1 Aantal waarschuwingen 2017

Uit de respons op de uitvraag en de bijschatting door middel van de imputatiemethode zijn schattingen gemaakt voor het totaal aantal waarschuwingen en de verschillende soorten waarschuwingen in Nederland in 2017. In tabel 1 is voor deze waarschuwingen het geschatte aantal, de relatieve marge en het 95% betrouwbaarheidsinterval weergegeven.

Uit het onderzoek blijkt dat de Nederlandse gemeenten in 2017 in totaal naar schatting 12,4 duizend waarschuwingen hebben gegeven. De schattingen gaan gepaard met een bepaalde onzekerheidsmarge. De relatieve marge laat zien dat het werkelijke totale aantal waarschuwingen naar schatting tot 11 procent kan afwijken van de puntschatting. Het 95%-betrouwbaarheidsinterval voor het totale aantal waarschuwingen heeft als ondergrens 11 duizend en als bovengrens 14 duizend waarschuwingen. Dit betekent dat in 95 van de 100 gevallen het werkelijke totale aantal waarschuwingen binnen deze range zal liggen. Het aantal kan echter ook hoger of lager liggen.

Het grootste deel van de gegeven waarschuwingen zijn vanwege het schenden van de inlichtingenplicht: naar schatting 10,1 duizend met een relatieve marge van 14 procent. Het aantal gegeven waarschuwingen voor het niet voldoen aan de arbeidsverplichting ligt lager: naar schatting 500 waarschuwingen.

Voor het aantal waarschuwingen voor het niet voldoen aan de eis tegenprestatie is de (relatieve) marge te groot voor een nauwkeurige schatting voor heel Nederland. Op basis van de enquêtes van de responderende gemeenten kan geconcludeerd worden dat dit type waarschuwingen slechts heel incidenteel gegeven werd in 2017. Naar verwachting zal het aantal niet hoger liggen dan 500 waarschuwingen.

Tot slot zijn er naar schatting ongeveer 1,7 duizend waarschuwingen gegeven die in de categorie overig vallen, met een betrouwbaarheidsinterval van 1.400 tot 2.100. Uit de enquête blijkt echter dat het voor sommige gemeenten niet mogelijk is om het aantal gegeven waarschuwingen te onderscheiden naar type, bijvoorbeeld omdat in deze gevallen per individu in het dossier zou moeten worden gekeken van welke waarschuwing sprake is. Het is dus mogelijk dat onder de overige waarschuwingen ook waarschuwingen vallen omtrent schending inlichtingenplicht en niet voldoen eis tegenprestatie of arbeidsverplichting. Het is onbekend bij hoeveel gemeenten hier sprake van is.

Tabel 1. Aantal waarschuwingen naar soort, 2017

	Aantal ¹	Relatieve marges (%)	95% betrouwbaarheidsinterval
Waarschuwingen totaal	12.400	11	[11.000;14.000]
<i>Soort waarschuwing</i>			
Schending inlichtingenplicht	10.100	14	[9.000;12.000]
Niet voldoen eis tegenprestatie	<50		
Niet voldoen arbeidsverplichting	500	9	[420;510]
Overig	1.700	27	[1.400;2.100]

Bron: CBS.

¹ Het geschatte aantal waarschuwingen is afgerond op honderdtallen.

4.2 Aantal waarschuwingen 2016

In het onderzoek uit 2017 naar het aantal gegeven waarschuwingen door gemeenten in 2016, is voor de analyse van de resultaten gebruik gemaakt van een regressieanalyse. Voor het aantal waarschuwingen wegens het niet voldoen aan de eis tegenprestatie, niet voldoen aan de arbeidsverplichting en overige waarschuwingen bleek het niet mogelijk om het op basis van deze methode een nauwkeurige schatting te maken. Om ook voor 2016 cijfers te presenteren is de huidige imputatiemethode ook toegepast op de data van 2016.

In tabel 2 is voor het aantal gegeven waarschuwingen in 2016 op basis van de imputatiemethode het geschatte aantal, de relatieve marge en het 95% betrouwbaarheidsinterval weergegeven. De resultaten op basis van deze methode verschillen met de eerder verkregen resultaten op basis van de regressieanalyse in 2017. De imputatiemethode laat een lager geschat aantal waarschuwingen zien met daarbij kleinere marges. De kleinere marges laten zien dat de imputatiemethode een betere schatting van het aantal waarschuwingen oplevert dan de regressieanalyse. De nieuwe imputatiemethode kan beter omgaan met lage aantallen en veel nullen.

Tabel 2. Aantal waarschuwingen naar soort, 2016

	Aantal ¹	Relatieve marges (%)	95% betrouwbaarheidsinterval ¹
Waarschuwingen totaal	12.400	7	[12.000;13.000]
<i>Soort waarschuwing</i>			
Schending inlichtingenplicht	10.700	7	[10.000;12.000]
Niet voldoen eis tegenprestatie	<50		
Niet voldoen arbeidsverplichting	300	13	[300;400]
Overig	1.400	11	[1.200;1.500]

Bron: CBS.

¹Het geschatte aantal waarschuwingen is afgerond op duizendtallen.

5. Conclusie

Om zicht te krijgen op het aantal waarschuwingen dat gemeenten in 2017 hebben gegeven in het kader van de Fraudewet en de Participatiewet, is een enquête verstuurd naar gemeenten. Van de 388 gemeenten hebben er 271 gerespondeerd (70 procent). Er zijn 34 gemeenten die wel gerespondeerd hebben maar aangeven geen waarschuwingen te registreren. Deze gemeenten zijn behandeld als non respons omdat ook voor hen het aantal waarschuwingen geschat moet worden. De respons was representatief voor gemeenten van verschillende grootteklassen en voor gemeenten met een verschillende hoeveelheid ingestroomde fraudevorderingen volgens de BDFS.

Voor de ophoging van het aantal waarschuwingen vanwege non respons is methodologisch advies ingewonnen om te komen tot een methode die om kan gaan met lage aantallen waarschuwingen. Dit heeft geresulteerd in de ontwikkeling van de imputatiemethode waarbij voor de niet-responderende gemeenten een donor-gemeente wordt gezocht die lijkt op de gemeente qua inwoneraantal en het aantal ingestroomde fraudevorderingen.

In 2017 zijn ongeveer 12,4 duizend waarschuwingen gegeven door gemeenten in het kader van de Fraudewet en de Participatiewet. Naar schatting zijn hiervan ongeveer 10,4 duizend waarschuwingen gegeven voor schending van de inlichtingenplicht. Daarnaast werd een kleiner aantal waarschuwingen gegeven wegens het niet voldoen aan de arbeidsverplichting en overige waarschuwingen. Voor waarschuwingen vanwege het niet voldoen aan de eis tegenprestatie was geen nauwkeurige schatting te maken. Wel kan gezegd worden dat het hierbij om een zeer klein aantal gaat (<50).

Bijlage 1. Vragenlijst waarschuwingen

Waarschuwingen 2017		Gemeente ____		
Algemene bijstand, bijzondere bijstand, IOAW, IOAZ en Bbz				
1	Totaal aantal waarschuwingen	____	waarschuwingen	Laat het vakje leeg als het gevraagde aantal onbekend is. Vul een '0' (nul) in als het gevraagde niet is voorgekomen.
	<i>Soort waarschuwing</i>			
2	Schending van de inlichtingenplicht	____	waarschuwingen	
3	Niet voldoen aan eis tegenprestatie	____	waarschuwingen	
4	Niet voldoen aan arbeidsverplichting	____	waarschuwingen	
5	Overig/aard onbekend	____	waarschuwingen	
	Eventuele opmerkingen:	____		

Het gaat om het aantal waarschuwingen dat gegeven is in 2017.
De ingevulde vragenlijst kunt u zenden aan SZ_BDFS@cbs.nl ter attentie van Thirsa Leendertse, Leonore Braggaar of Jeremy Weidum.
Mocht u vragen hebben over de vragenlijst, dan kunt u deze stellen via dit emailadres of tijdens kantooruren via telefoonnummers 070 337 xxxx, 070 337 xxxx of 070 337 xxxx.